

Sygn. akt **III Ca 2074/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2016 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Marcin Rak

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2016 roku w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo - akcyjnej w W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 6 sierpnia 2015 roku, sygn. akt II C 2594/14

oddala apelację.

SSO Marcin Rak

Sygn. akt III Ca 2074/15

UZASADNIENIE

Powódka domagała się od pozwanego zapłaty kwoty 2.383,20 zł z bliżej określonymi odsetkami i kosztami sporu tytułem należności wynikającej z niewykonania przez pozwanego umowy pożyczki oznaczonej numerem (...) zawartej 7 marca 2013 roku przy pomocy środków porozumiewania się na odległość. Wskazała, że nabyła wierzytelność z tego tytułu od pierwotnego pożyczkodawcy, co uzasadniało jej legitymację czynną.

Pozwany nie wdał się w spór i nie zajął stanowiska w sprawie.

Wyrokiem zaocznym z 6 sierpnia 2015 roku Sąd Rejonowy oddalił powództwo. W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z art. 5 ust. 13 ustawy z 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2014 r., poz. 1497 ze zm.) w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000 roku o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. z 2012 r., poz. 1225) zawarcie na odległość umowy o kredyt konsumencki obliguje pożyczkodawcę do wręczenia konsumentowi m. in. pisemnego potwierdzenia zawarcia umowy, stwierdzającego jej datę i rodzaj oraz przedmiot świadczenia i cenę. Powódka nie przedłożyła natomiast takiego dokumentu, a jedynie kserokopię przykładowego wzoru umowy. Nadto powódka nie wykazała zasadności naliczania składających się na roszczenie główne odsetek umownych, prowizji i opłaty windykacyjnej. Nie wykazała też skutecznego nabycia objętej pozwem wierzytelności. Poddawało to w wątpliwość co do twierdzeń pozwu w rozumieniu art. 339§2 k.p.c. i w konsekwencji prowadziło do oddalenia powództwa jako niewykazanego.

Powódka zaskarżyła ten wyrok w całości zarzucając naruszenie:

- art. 233§1 k.p.c. przez dokonanie wybiórczej i dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów, której skutkiem było bezpodstawne uznanie, iż powódka nie wykazała podstawy jej roszczenia, podczas gdy przedłożone dowody pozwalały uznać roszczenia powódki za zasadne;
- art. 505³²§1 k.p.c. przez błędne uznanie, że powód nie zgłosił w pozwie dowodów na poparcie swoich twierdzeń;
- art. 339§2 k.p.c. przez uznanie, że twierdzenia strony powodowej budzą uzasadnione wątpliwości w sytuacji, gdy powódka wykazała zawarcie umowy pożyczki oraz przekazanie należności z niej wynikającej;
- art. 60 k.c. przez jego niezastosowanie, podczas gdy strona pozwana ujawniła skutecznie w postaci elektronicznej swoją wolę zawarcia umowy pożyczki;
- art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów (...) przez uznanie, że umowa pożyczki zawarta na podstawie powyższego przepisu wymaga formy pisemnej.

Formułując te zarzuty domagała się zmiany zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie powództwa, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Przedmiotowa sprawa rozstrzygana była w postępowaniu uproszczonym. Konsekwencją tego była możliwość zastosowania regulacji art. 505¹³§2 zgodnie z którą, jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Sąd Rejonowy prawidłowo i bez naruszenia art. 339§2 k.p.c., art. 233§1 k.p.c. i art. 505³²§1 k.p.c. ocenił, że w świetle załączonej do pozwu dokumentacji przytoczone przez powódkę twierdzenia budzą uzasadnione wątpliwości. Sąd Okręgowy nie podziela przy tym wyrażonej w uzasadnieniu apelacji argumentacji jakoby w trybie art. 339§2 k.p.c., to jest na etapie wydawania wyroku zaocznego, nie było dopuszczalne weryfikowanie twierdzeń pozwu na podstawie dołączonej do pozwu dokumentacji. Wątpliwości o jakich mowa w art. 339§2 k.p.c., dające impuls do przeprowadzenia postępowania dowodowego i podważające prawdziwość twierdzeń pozwu mogą być bowiem wywołane w każdy sposób, także na podstawie analizy materiału sprawy zaoferowanego przez powoda.

W tym aspekcie podstawowe znaczenie miało to, że dołączone do pozwu kopie niewypełnionej i niepodpisanej ramowej umowy pożyczki, „Twoich warunków umowy pożyczki w V..pl”, „Regulaminu świadczenia usług drogą elektroniczną w (...) sp. z o.o.”, a także kopie przelewów bankowych nie pozwalały bowiem na przyjęcie, że strony zawarły umowę pożyczki, z niewykonania której miało powstać dochodzone pozwem zobowiązanie. Niezależnie od formy w jakiej dochodzi do zawarcia umowy, dla skutecznego dochodzenia roszczenia z niej wywodzonego konieczne jest wykazanie samego faktu zawarcia umowy. Skarżąca dowodu tego upatrywała w dokonaniu przez pozwanego rejestracji oraz przelewu kwoty 0,01 zł na wskazany przez (...) sp. z o. o. rachunek bankowy. Rzecz jednak w tym, że powódka dochodziła należności z tytułu niewykonania zawartej w dniu 7 marca 2013 roku umowy pożyczki o numerze (...), podczas gdy w treści zrealizowanego przez pozwanego przelewu bankowego na kwotę 0,01 zł, mającego dowodzić zawarcia umowy, wskazał on numer (...). Przelew ten został nadto dokonany w dniu 29 listopada 2012 roku, a więc znacznie przed datą zawarcia wskazanej w pozwie umowy. Nie mogło to więc dowodzić akceptacji warunków umowy przez pozwanego, a w konsekwencji faktu zaciągnięcia przez pozwanego określonego w pozwie zobowiązania.

Czyniło to bezzasadnym zarzut naruszenia art. 60 k.c. i art. 6 ust. 1 cytowanej ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny.

Z tych też względów Sąd Okręgowy oddalił apelację powódki jako bezzasadną, a to na podstawie art. 385 k.p.c.

SSO Marcin Rak